

Temppelivero ja Pietari

Matt. 17:24-27

24. Heidän saavuttuaan Kapernaumiin temppeliveron kantajat tulivat Pietarin luo ja sanoivat: "Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?"

25. "Maksaa", hän vastasi. Kun hän meni sisälle taloon, Jeesus ehätti kysymään häntä: "Mitä mieltä olet, Simon? Keiltä maan kuninkaat perivät tullia tai veroa, lapsiltaan-ko vai vierailta?"

26. Kun hän vastasi: "Vierailta", Jeesus sanoi hänelle: "Lapset ovat siis vapaat,

27. Mutta ettemme loukkaisi heitä, mene ja heitä onki järveen. Ota sitten kala, jonka ensiksi saat. Kun avaat sen suun, löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi." (Matt. 17:24-27)

Kuinka hyvin tunnet Jeesuksen?

Kuinka hyvin sinä tunnet Jeesuksen? Millä tavalla Hänet voi oppia paremmin? Miten kasvu Hänen tuntemisessaan toteutuu? Millä tavalla rakkaus ilmenee toisinaan? Mitä uskolta odotetaan? Näihin kysymyksiin antaa valoa lyhyt katkelma Jeesuksen ja Pietarin keskinäisestä suhteesta.

Lunastusmaksu

Tapahtuman taustalla oli se tosiasia, että Jerusalemin temppelin ylläpitoa varten Israelissa kerättiin veroa. Vero juonsi juurensa Mooseksen laissa määrätystä lunastusmaksusta, joka oli jokaisesta Israelilaisesta maksettava väestönlasku yhteydessä:

"Kun lasket israelilaisten katselmuksessa heidän lukumääränsä, jokaisen heistä tulee suorittaa sovituskasvu hengestään Herralle, ettei heitä kohtaisi mikään rangastus, kun heitä lasketaan. Jokainen katselmuksessa laskettava on velvollinen antamaan puoli sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. Herralle erotettava anti on puoli sekeliä. Kaikkien katselmuksessa laskettavien, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, on annettava tämä uhrilahja Herralle. Kun annatte Herralle uhrilahjan sovitukseksi hengestänne, rikas ei saa antaa enempiä eikä köyhä vähempää kuin puoli sekeliä. Ota sovitusraha israelilaisilta ja anna se ilmestysmajan palvelustehtäviä varten. Se on muistutuksena Herran edessä israelilaisista, teidän henkenne sovituksesta." (2. Moos. 30:12-16)

Alun perin oli siis kysymys lunastusmaksu sovitukseksi ihmisen hengestä väestönlaskun yhteydessä. Israelilaisista suoritettiin väestönlasku, kun se pääsi vapaaksi Egyptin orjuudesta. Se toistettiin 40 vuoden erämaavaelluksen jälkeen. Jumala oli kieltänyt kuitenkin väestönlaskut siinä tarkoituksessa, että kansan johtajat luottaisivat joukkojensa suuruuteen.

Lunastusmaksu oli kaikille yhtä suuri ja se viittasi siihen, ettei Jumalan edessä pelastuksessa ole mitään eroa köyhän ja rikkaan välillä. Muissa uhreissa kukin sai antaa menestymisensä mukaan. Lunastusmaksu käytettiin ilmestysmajan ja myöhemmin temppelin uhripalveluksen toteuttamiseen. Se kertoi siitä, että kukaan ihminen

ei voi pelastua ilman uhria hänen syntiensä puolesta. Näin lunastusmaksu viittasi siihen sovitukseseen ja lunastukseen, jonka Jeesus suoritti Golgatalla koko kansan ja myös koko maailman edestä.

Temppelivero

Kun tempeliveron kerääjät saapuivat Pietarin oven ulkopuolelle, Jeesus oli samassa talossa sisällä. Koska kysymys koski Mooseksen lain noudattamista, Pietari oletti ilman muuta, että Jeesus maksaisi veroa. Mutta häntä huolestutti vain se asia, että hänellä ei ollut rahaa, jolla olisi voinut maksun suorittaa. Syy siihen taas oli se, että hän oli lähtenyt seuraamaan Jeesusta ja jättänyt maallisen työnsä. Itse asiassa hänen olisi tietenkin pitänyt kysyä asiaa Jeesukselta itseltään.

Jeesus on itse temppeli

Astuessaan sisään Jeesus esitti Pietarille kysymyksen, joka osoitti, että hän tiesi täysin sen, mitä oli tapahtunut ja puhuttu, vaikka ei ollut ollutkaan paikalla. Kysymyksellään Jeesus osoitti Pietarille, että tämä ei vielä ymmärtänyt kunnolla, kuka ja millainen Jeesus oli, vaikka olikin antanut oikean uskontunnustuksen vähän aiemmin. Jeesus osoitti Pietarille, että Hän oli se Kuningas, jota varten Jerusalemin temppeli oli rakennettu ja siksi tuon tempeliveron saaja oli oikeastaan Hän itse. Jeesus on Uuden liiton temppeli.

Tie syvempään Herran tuntemiseen

Pietari oli aikanaan saanut kutsun seurata Jeesusta. Hän oli saanut kuulla Jeesuksen opetusta, oli saanut sen valossa nähdä syntinsä ja halunnut armahdettuna antautua Jeesuksen kokotoimiseksi seuraajaksi. Hän sai nähdä Jeesuksen ihmeteot, joista loisti Herran ihmeellinen rakkaus kärsiviä kohtaan. Pietari oli saanut myös valtuutuksen tehdä Jeesuksen voimalla ihmeellisiä tekoja pahojen henkien väistyessä ja sairaiden parantuessa. Edelleen Jumalan ilmoituksen vaikutuksesta hän oli tunnustanut Jeesuksen Jumalan Pojaksi ja oli saanut nähdä kirkastetun Herran. Kaiken aikaa Pietarin käsitys Jeesuksesta oli syventynyt, mutta siinä oli edelleen ratkaisevia puutteita, koska hänessä oli vielä paljon luottamusta itseensä. Vasta lopulta, kun hänen omat mahdollisuutensa seurata Jeesusta murtuivat hänen kieltäessään tuntevansa Jeesusta, hän pääsi sellaiseen Jeesuksen tuntemiseen, jossa oli pakko jäädä kokonaan Herran armon varaan.

Tämän päivän uskovankin tie saattaa usein olla Pietarin kasvuun verrattavaa. Aluksi vielä uskosta osattomana hän sai Raamatun sanoman perusteella kuulla ja lukea Jeesuksesta. Tuli sitten hetki, jolloin hän sai kohdata Jeesuksen itsensä syntien anteeksi saamisen sanassa ja sen tuomassa sydämen rauhassa ja levossa. Mutta se oli vasta alku matkalla Jeesuksen kanssa Herran syvempään tuntemiseen. Siinäkin on paljossa kysymys siitä luotammeko Jeesukseen vai turvaudummeko omiin mahdollisuuksiimme. Usein Herran täytyy viedä omansa niin syviin vesiin, ettei mitään omia mahdollisuuksia enää löydy ja silloin me vihdoin päästämme irti ja luovutamme itsemme kokonaan Herran armon varaan. Silloin opimme tuntemaan Jeesuksen aivan uudella tavalla ristillä kärsineenä Vapahtajana ja kuoleman kukistaneena ylösnousseena Herrana.

Oikeuksistaan luopuva rakkaus

Vaikka Jeesus oli itse Jumalan temppeli, Hänen valmiutensa maksaa temppelivero kertoo siitä, että rakkauden yksi puoli on luopua itselleen kuuluvista oikeuksista toisten hyväksi jopa silloinkin, kun on kysymys vain toisen tunteiden huomioon ottamisesta. Jeesus ei halunnut loukata veronkantajia, koska tiesi, etteivät he vielä voineet ymmärtää, että Hän oli Temppelin Kuningas. Pietari sai tärkeän lisäopetuksen rakkauden luonteesta.

Paavali osoitti samanlaista rakkautta Korintin seurakuntaa kohtaan kieltäytymällä ottamasta vastaan taloudellista tukea siltä, vaikka evankeliumin julistajalla on oikeus saada elatus tekemästään työstä. Rahaa rakastavat korinttilaiset olisivat muuten ehkä ymmärtäneet hänen motiivinsa väärin. Rakkaus on omastaan pois antamista, se on ajan, avun, arvostuksen, rahan, vaivannäön antamista toisten hyväksi. Mutta se on siis myös luopumista siitä, mikä meille oikeutetusti kuuluisi. Syvimmiltään rakkaus on henkensä antamista toisen hyväksi.

Uskon haaste

Jeesus halusi antaa Pietarille myös uuden haasteen, tehtävän hankkia veroraha heittämällä ongen koukku järveen. Pietari oli varmaan käsitellyt satojatuhansia kaloja ammatissaan eikä koskaan löytänyt niiden suusta hopearahoja. Nyt Jeesus vaati häntä uskomaan, että ongen ensi heitolla hän saisi kalan, jolla oli juuri oikea summa rahaa suussa. Luulisin, että Pietari ajatteli jälleen kerran: "Aivan mahdotonta!" Mutta aiemmista kerroista oppineena, hän päätti silti olla kuuliainen Jeesuksen "mielettömän" tuntukselle käskylle. Ja jälleen hän sai kokea, että "Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset."

Meiltäkin Jeesus ajoittain kysyy, oletko valmis seuraamaan minua, vaikka annan sinulle "hullun" tuntuksen kutsun ja tehtävän. Pietari sai nähdä, että Jeesus tiesi ja tietää kaiken, mikä veden alla liikkuu, jokaisesta kalasta. Jeesus näkee siksi myös meidän sydämiemme vähäisetkin tunteen värähdykset. Olemme täysin alastomia Hänen edessään. Mutta juuri tällaisina Herra haluaa myös omiaan käyttää tekemään uskossa täysin mahdottomia asioita. Ne ovat meille mahdottomia siksi, että Herra itse haluaa kunnian niistä, Herra pelastaa ihmisiä, Herra vie työnsä päätökseen omiensa heikkouden keskellä. Juuri silloin kuin meidän uskoamme koetellaan ja meitä vaaditaan olemaan kuuliaisia kaiken heikkoutemme keskellä, saamme aivan uudella tavalla oppia tuntemaan Jeesuksen.

Sotilas Kyozo Iwain todistusta

"Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi." (Ap.t. 16:31)

Olin synnynnäisen itsekäs, helposti suuttuva, huolimaton, mutta samalla kärkeä arvostelemaan terävästi muita. Päivittäisessä palveluksessa valitin ja olin tyytymätön. Tammikuussa 1924 pääsin jatkamaan opintoja Tokion jalkaväen teknilliseen opistoon, mutta senkin ajan keskityin enemmän huvituksiin ja laiminlöi opintojani.

Mutta Herra kuuli vanhempieni hartaan rukouksen puolestani ja minulle alkoi tapahtua merkittäviä asioita. Yksi niistä oli se, että eräs entinen huono kaverini tuli uskoon Fuchito Tsuge pastorin johtamana, ja hän vei minut väkisin kirkkoon. Toinen oli se, että Jumalan merkittävästä kaitsemuksesta sain lisävuoden opiston ylemmällä tasolla vuoden 1925 tammikuusta eteenpäin. Opiskeluvuosien välisellä lomalla pääsin osallistumaan uuden vuoden syventymispäiviin ja niiden aikana Jumalan käsittämättömästä armosta sain osakseni pelastuksen.

Pelastuminen

"Ole rohkealla mielellä, poikani. Sinun syntisi annetaan anteeksi." (Matt. 9:2)

Niin kuin edellä totesin, pääsin osallistumaan vuoden 1925 uuden vuoden syventymispäiville. Niillä Jumala alkoi tehdä hyvin syvää työtä sydämessäni. Ensiksi Hän osoitti syntini ja sitten tammikuun 2. päivän iltana klo 22 sain tunnustaa Jumalan ja hänen pappinsa (Sooshichi Fujimuran) edessä kaikki aivan lapsuudesta lähtien painaneet omantuntoni taakat, tehdä parannuksen, pyytää armoa ja omistaa anteeksiantamuksen Jeesuksen ristiin turvaten. Hartioitteni kaikki taakat putosivat pois ja sain alkaa uuden elämän. Siitä eteenpäin olen Pyhän Hengen johtamana koko sydämeistäni pyrkinyt kantamaan parannuksen hedelmää elämässäni.

Sitten kirjoitin erittäin pitkän kirjeen eräälle entiselle esimiehelleni, jota olin sydämessäni tuominnut ja käyttäytynyt häntä kohtaan äärimmäisen inhottavasti. Pyysin siinä elämäni pisimmässä maratonkirjeessä anteeksi huonoa käytöstäni. Sen lisäksi lähetin useita muitakin anteeksipyyntö kirjeitä sitä mukaan, kuin Herra puhui minulle. Lisäksi lähetin vaimoni takaisin lapsuudenkotiinsa, koska olin mennyt hänen kanssaan naimisiin kysymättä lupaa armeijalta. (Jumalan armosta divisioonan komentaja antoi luvan avioliitollemme ja saimme myöhemmin Jumala kasvojen edessä palata avioliittoomme.) Askel askeleelta Herra alkoi muuttaa minua, niin että sain vaeltaa valossa. Elämäni varjostanut sumu haihtui kokonaan ja tuosta päivästä elämäni jakaantui selkeästi aikaan ennen pelastusta ja sen jälkeen. Sain alkaa matkan sydän täynnä kiitollisuutta ja ylistystä Herraa kohtaan.

Jumalan antama paraneminen

"Palvele Herraa, Jumalaasi, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä poistan sairaudet teidän keskuudestanne." (2. Moos. 23:25)

Itsekeskeisten, nautintoja tavoittelevien nuoruuden elämäntapojeni, erityisesti juomisen ja ylensyömisen seurauksena sairastin vatsavaivoja, jotka seitsemän vuoden ajan olin joutunut noudattamaan erittäin tarkkaa dieettiä ja jouduin toistuvasti sairaalaan. Lääkärin ja hoitomenetelmien vaihtaminen ei ollut tuonut mitään apua pahaan vatsasairauteeni. Mutta samalla hetkellä kuin pääsin osalliseksi pelastuksesta sairautenikin parani. Aluksi en sitä huomannut, mutta pari viikkoa myöhemmin eräänä aamuna syödessäni miso-soppaa huomasin, että oireet olivat hävinneet eivätkä ne koskaan sen jälkeenkään palanneet. Tajuttuani sen ylistin ja kiitin Jumalaa entistäkin syvemmin.

Yhden jenin matka ja usko

"Herra Sebaot, jota minä palvelen, elää." (2. Kun. 3:14)

Pelastumisestani lähtien olen saanut vaeltaa täynnä iloa, aamuin ja illoin osallistua kokouksiin ja päästä osalliseksi rauhan ja voiman täyteydestä.

Kerran minun oli mentävä koululta tutustumaan Funabashissa sijaitsevaan merivoimien viestijoukko-osastoon. Mutta minulla ei ollut matkaan tarvittavaa yhden jenin summaa. Aikaisemmin olisin ilman muuta pyytänyt rahan lainaksi tovereiltani. Mutta Jumala sanoo sanassaan: *”Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan lisäksi myös kaikki tämä.”* (Matt. 7:32-33) Siksi Herra ei sallinut minun tehdä velkaa.

Juuri silloin jumalanpalveluksessa oli käsitelty Herran sanaa: *”Älkää olko mistään huolissanne, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukoillen ja anoen kiitoksen kanssa Jumalan tietoon.”* (Fil.4:6) Sana oli painunut syvälle sydämeeni. Siksi päätin uskossa seistä tiukasti tuon lupauksen varassa ja aloin rukoilla yhtä jeniä Herralta. Jumalan ihmeellisen käden toimesta sain ensin 50 sentiä eli puolet summasta. Kiitollisena käännyin Jumalan puoleen, että saisin myös toisen puolikkaan eli 50 sentiä ja niin Hän antoi loputkin tarvittavat matkarahat. Tämä kokemus merkitsi minulle isoa askelta uskonelämässäni. Kysymys ei ollut vain siitä, että sain matkarahat, vaan siitä mitä Filippiläiskirjeen seuraava jae sanoo: *”Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.”* (Fil. 4:7) Tuosta hetkestä tulin lähtökohta sille vakuuttuneisuudelle, että Jumalan lupaama ihmisielen ylittävä rauha tulisi varjelemaan minutkin. Elävä Jumala, joka tuntee minut täydellisesti, kuulee rukoukseni ja vastaa niihin, ilmaisi minulle, millainen Hän on olemukseltaan.

Entä sinä?

Kuinka hyvin sinä tunnet Jeesuksen? Ellet tunne vielä Herraa henkilökohtaisesti, opettele tuntemaan Häntä lukemalla Raamattua, sillä Hän puhuu sen kautta omalle tuntollesi. Ole sitten kuuliainen Hänen sanalleen, kun Hän kutsuu sinua tunnustamaan syntisi ja avaamaan sydämesi Hänen astumisekseen elämäsi Vapahtajaksi ja Herraksi.

Jos olet jo lähtenyt Herran seuraan, Jeesus kutsuu sinua vaeltamaan kanssaan sillä tavalla, että opit tuntemaan Hänet yhä syvemmin ja syvemmin. Matkalla joudut ehkä kohtaamaan hyvinkin kipeitä asioita omassa elämässäsi, mutta kaikkien niiden kautta lopulta pääset näkemään Herran armon suuruuden ja voiman kaikissa elämän tilanteissa.